

Toiveikkaana kohti Alppeja

Hartaasti odotettu Seefeldin reissu siintää kalenterissa. Ja miten ne osasivatkaan antaa it-firmassa lahjaksi kalenterin, jonka kaikki kuvat on napsittu alppimaisemissa? Kun meillä kaikilla lienee patoutunutta matkustamisen tarvetta, niin mitä suurimmalla mielihyvällä ja innolla suuntaan sen Itävaltaan. Jo nyt kurkin tulevia kuukausia, ja nukun matkalaukussa.

Romantiikan ystävällä on monta hyvää syytä lomailta alppimaisemissa. Lennot ovat turvallisia ja helppoja, eikä paikan lumo ole vähenemään päin. Elokuista matkaa odotellessa on lupa antaa romantiikallakin sävytetyn matkakuumeen päästä jo valloilleen, sillä monen muun asian ohessa sitä Alpit meille edustavat: pysyvyyttä, kauneutta, ja hätkähdyttäviä näkymiä, joihin ei ole yksikään maalari vielä kyllästynyt. Haittaa ei siitäkään, ettei valtaisasta ihmispaljoudesta ole tietoa.

1800-luvun lopulla matkat Alpeille olivat niin suosittuja ja kadehdittuja, että vuori-ilmaa kiikutettiin pullossa kotimaahan. (Tätä tehdään jossain edelleen!) Mystistä edelweissia eli alppitähteä kannettiin kotiinkin laukkukaupalla, sillä sen uskottiin omaavan mitä moninaisimpia vaikutuksia. Alppitähteä käytettiin kansanlääketieteessä ja lemmentuolissa, ja siitä tehty salva karkotti vanhuuden. Ei ihme, että kasvi hävisi tietyiltä alueilta lähes sukupuuttoon. Onneksi alppitähti – tuo puhtauden ja viattomuuden symboli – kasvaa hankalakulkuisilla rinteillä ja noin 2500 metrin korkeudessa; eivät sinne turistit juurikaan löydä, ja kukka on rauhoitettukin. Kukapa meistä haluaisi ikuisesti näyttää 21-vuotiaalta? Entä kuka kärsii vuoristotaudista, joka noissa lukemissa tuppaa iskemään?

Itse kävin alppimaisemissa ensimmäisen kerran kymmenvuotiaana ja ostin pienen käkikellon barbitaaliin. Veljeni hermostui sen kiltatukseen, mutta kello on minulla vieläkin. Rakkautta Alpeihin voi vaalia vaikka tuijottelemalla alppilajeja. Jos nyt kisat eivät innostaisikaan, niin taatusti jokin maisema on bongattavissa, ja dronet pörräävät meidän iloksemme.

Alppikuumeeni ei ollut kovin hankalaa laatua, ja se meni leikkimällä ohi.

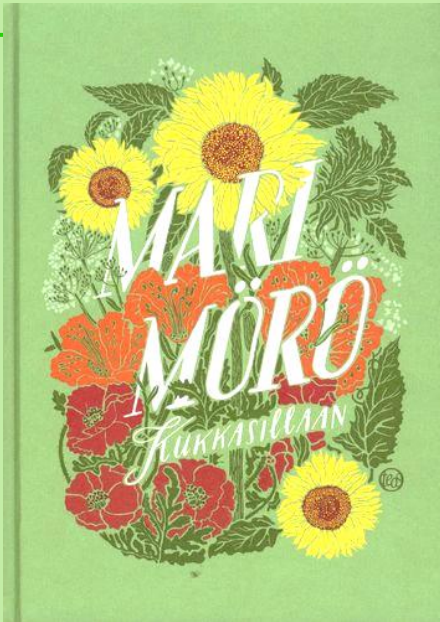
Toisin kävi englantilaiselle neiti Ellen Willmottille, joka rakennutti perintörahoillaan Essexin kylän laitamille valtavat keinotekoiset 'alpit' ja jopa Mont Blancin pienoisjäljitelmän. Sinne piti myös hankkia se maja, jossa Napoleonin tiedettiin yöpyneen matkallaan Ranskasta Italiaan. Ja tämä tapahtui *romantiikan* ja kuningatar Victorian aikakaudella; kuningatar rakasti Alpeja itsekin ja kävi ihailemassa Essexiin rakennettua mittavaa maisemaa.

Alppimaisemiin rakastuvat monenlaiset henkilöt. Yksi heistä oli George Harrison, jonka hankkima Friar Park on paitsi laaja ja monimuotoinen puutarha, ja se oli vuosisadan alussa yleisön suosiossa. Jo aikaisemman omistajan puolesta sinne viritettiin Matterhorn, eikä ex-beatle halunnut sitä hävittää kuten ei alueelle kaivettuja alppijärviäkään. Kun muusikolta kysyttiin, miten hän suhtautuu tekoalpeihin, vastaus oli yksiselitteinen: *Kaikissa kivissä on sielukkuutta ja kauneutta.*

Romantiikassa ollaan tekemisissä suurten tunteiden kanssa, ja mikä muu niitä nostaisi esiin ellei uljas maisema? Sellainen, missä ei ihmisen käden tai toimien tarvitse juuri näkyä? Ehkä maalauksessa nähdään sankarillisiin korkeuksiin kavunnut yksinäinen hahmo, ja siinä on esillä viehtymys kaikkeen etäiseen, usein sanomattomaan ja selittämättömään. Maisema muuttuu katsojan sisäiseksi maisemaksi tai oikeastaan mielentilaksi.

Mukava reissumme siis lähestyy. Paikan päällä kuullaan luento romanttisista maisemista ja esitelmä alppikasvien salaisista ominaisuuksista. Tervetuloa mukaan!

Alppiterveisin, Mari Mörö

Seefeldin 2021 matkalaisille alppihintaan

Mari Mörön kirja

Kukkasillaan

Matkamme aikana voit tilata Mari Mörön kirjan *Kukkasillaan* hintaan € 15,00 lähetyskuluineen ja kotiin kannettuna.

Lähetys sisältää lisäksi siemenyllätyksen.

Kirjan normaali perushinta on € 20,00.

Kirja on itsenäinen jatko-osa teokselle *Kukkanuottasilla*.

Kukkasillaan on sidottu (kovakantinen), ja siinä on 236 sivua.

Tämä kirjatarjous

koskee vain tämän matkan osanottajia.

*En omista puutarhaa, mutta eipä minun tarvitsekaan, kun on Mari Mörön kaltaisia puutarhan syvimpiä salattuneita kirjoittajia. Teoksessaan *Kukkasillaan* (Teos 2020) Mörö vie suoraan paratiisin ytimeen. Sivuilta tulvahtelee vain valituilla näyttäytyvän yönkuningattaren huumaava tuoksu, hampaissa rapsahtelee retiisi, korvissa solisee japanilaisen puutarhan puro. Mörön itse ottamat valokuvat luonnon mestariteoksista ovat olennainen osa kokemusta. Taitava kielenkäyttö ja omaperäinen, hiukan vino huumori kuljettavat kasvimailta kansainvälisen puutarhakuvaajagurun kurssille ja aina kotimaiseen äänestyskoppiin asti. Sielläkään Mörö ei piirrä numeroita vaan kukkia.*

♥ Mari Koppinen / Helsingin Sanomat 19.7.2020